

تحت نظارت قرار دادن و منع سکونت در خانه

این ارائه در چارچوب پروژه‌ی «با هم قوی هستیم»
(Samen Sterk) تهیه شده است؛ پروژه‌ی مذکور یک
پروژه‌ی همکاری میان سازمان Nidos و سازمان
ARQ Centrum '45 می‌باشد. مارچ 2022

Getinancierd door
de Europese Unie

فهرست مطالب

1. مقدمه
2. منظور از تحت نظارت قرار دادن (OTS) و منع سکونت کودکان در خانه چیست (UHP)؟
3. نحوه‌ی تحت نظارت قرار گرفتن و منع سکونت کودکان در خانه چگونه است؟
4. طرح مدرسانی و طرح اعضای خانواده
5. خاتمه یافتن تحت نظارت قرار گرفتن، حکم منع سکونت در خانه و بازگشت فرزندان به خانه
6. چند رهنمایی برای والدین

- بسیاری از والدین پناهنده در فرهنگ و محیط جدید بر سر دوراهی‌های تربیتی قرار می‌گیرند. روش تربیتی آنها با جامعه‌ی هالند و مکتب سازگار نیست.

- در کشورهایایی چون اریتره، سوریه و افغانستان دولت در تربیه فرزندان مداخله نمی‌کند.

- در هالند دولت حق مداخله از طریق کمک‌رسانی و کنترل را دارد.
 ← به همین دلیل، ممکن است دولت فرزندان را از والدین بگیرد.

* در این ارائه توضیح داده شده که کودکان در چه شرایطی تحت نظارت دولت قرار می‌گیرند، چگونه حکم منع سکونت آنها در خانه صادر می‌شود و نحوه‌ی پیشگیری از آن چیست.

کمک در چارچوب اجباری:

پس از آن به شما کمک می شود که :

- فرزندان طبق حکم محکمه تحت نظارت دولت قرار گرفته باشد، که ممکن است حکم منع سکونت فرزندان در خانه نیز صادر شده باشد.
- تذکر: برای فرزندان و شما از طرف دولت یک سرپرست (یا سرپرست خانواده‌گی) مقرر شده باشد.

تذکر:

- شما موظف به همکاری هستید.
- از طرف سازمان حمایت از کودکان (Raad voor de Kinderbescherming) تحقیقی انجام شده باشد.
- حُکمی از طرف محکمه صادر شده باشد.
- همچنان اگر کمک اجباری هم باشد شما حق دارید با شخصی کمک کننده یکجا تصمیم بگیرد برای کمک مناسب

حُکم محکمه

کمک در چارچوب داوطلبانه:

پس از آن به شما کمک می شود که :

- خودتان درخواست کمک کرده باشید.
- تیم محلی (wijkteam یا buurtteam) و یا مکتب با شما تماس گرفته باشد.
- شخصی که نگران وضعیت شما یا فرزندان است، گزارش داده باشد.

تذکر:

- شما خودتان می‌توانید تصمیم بگیرید که حاضر به همکاری هستید یا خیر. برای کسب اطلاعات، توضیح تصمیم گیری با والدین و جوانان در مورد کمک مناسب را بخوانید
- هیچ تحقیقی انجام نشده باشد.
- هیچ حُکمی از طرف محکمه صادر نشده باشد.

منظور از تحت نظارت قرار دادن (OTS) و منع سکونت کودکان در خانه (UHP) چیست؟

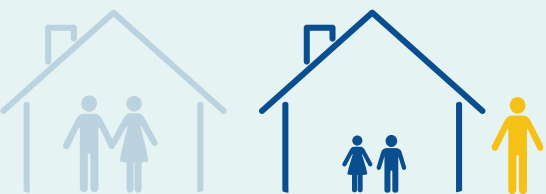
الف. تحت نظارت قرار دادن

زمانی که فرزندان تحت نظارت قرار می‌گیرند، دولت برای مدت معینی تعیین می‌کند که شما چگونه باید فرزندتان را تربیه کنید. این یک حکم اجباری است، یعنی داوطلبانه و به دلخواه شما نیست. این حکم از طرف محکمه برای مدت یک سال صادر می‌گردد. یک سرپرست خانواده‌گی به خانه‌ی شما می‌آید. این شخص مددکار فرزندتان است و شما را برای حل مشکلات کمک می‌کند. شما باید کمک و رهنمایی‌های سرپرست خانواده‌گی را در مورد تربیه فرزندتان قبول کنید. اما حق حضانت فرزندتان از شما سلب نمی‌گردد. بناءً شما همچنان مسئولیت مراقبت و تربیه فرزندتان را دارید. بعد از یک سال ممکن است که حکم تمدید شود و یا خاتمه پیدا کند.

ب. منع سکونت فرزندان در خانه و سلب حق حضانت

وقتی حکم منع سکونت فرزندان صادر گردد، فرزندان نه همراه شما بلکه نزد اشخاص دیگری ساکن می‌شوند. سرپرست خانواده‌گی و اشخاص دیگری در مورد زنده‌گی فرزندتان تصمیم‌گیری می‌کنند. شما حق حضانت فرزندتان را حفظ می‌کنید.

در صورتی که حق حضانت از شما سلب شود، دیگر از نظر قانونی هیچ تصمیمی در مورد فرزندتان نمی‌توانید بگیرید.

نحوه‌ی تحت نظارت قرار گرفتن و منع سکونت کودکان در خانه چگونه است؟

- در صورتی که شخصی (به صورت ناشناس) به سازمان Veilig Thuis در مورد فرزندان گزارش بدهد.
- در صورتی که خودتان درخواست کمک کرده باشید و پس از ارائه‌ی کمک از طرف شاروالی، وضعیت بهبود نیابد.
- در صورتی که شخص دیگری تشخیص دهد که شما یا فرزندان به کمک نیاز دارید و پس از ارائه‌ی کمک از طرف شاروالی، وضعیت بهبود نیابد. و یا در صورتی که شما حاضر به دریافت کمک در چارچوب داوطلبانه نباشید.

نحوه‌ی تحت نظارت قرار گرفتن و منع سکونت کودکان در خانه چگونه است؟

- اگر وضعیت بهبود نیابد، آن وقت سازمان حمایت از کودکان (Raad voor de Kinderbescherming) وارد عمل می‌شود. آنها درباره‌ی وضعیت فرزندتان و خودتان شروع به تحقیق می‌کنند.

- اگر طبق نظر این سازمان فرزندتان در خطر باشد و یا تهدیدی برای او وجود داشته باشد، آن وقت آنها از محکمه می‌خواهند با صدور حکمی فرزندتان را تحت نظارت دولت قرار دهد. << طبیعتاً به والدین نیز این فرصت باید داده شود تا در جلسه‌ی محکمه گپ خود را در این باره بگویند.

- حتی کودکی که هنوز متولد نشده نیز می‌تواند تحت نظارت دولت قرار بگیرد.

- این امکان هم وجود دارد تا در هر لحظه از شبانه‌روز حکم تحت نظارت قرار گرفتن کودکی صادر گردد. نام آن VOTS (حکم موقت تحت نظارت قرار گرفتن) می‌باشد.

تحت نظارت قرار گرفتن (OTS) چگونه شکل می‌گیرد؟

1. هر مشکل تربیتی و یا خطر برای پرورش یک کودک، دلیل موجهی برای تحت نظارت قرار دادن او نیست:

باید تهدید جدی باشد؛ باید مشخص شود که چقدر جدی بوده و چند بار اتفاق افتاده است. باید کودک شکنجه‌ی جسمی یا روحی-روانی شده باشد و یا شاهد خشونت خانگی بین پدر و مادر یا بین والدین با خواهر و برادرش بوده باشد. برای مثال، کودک توسط پدر یا مادرش لت‌وکوب شده باشد، به او غذا به اندازه‌ی کافی داده نشده باشد، و یا آ‌ب‌بازی یاد نداشته باشد و بدون همراه برای بازی به مجاورت آب رفته باشد. ممکن است مواردی باشد که شما جدی نگیرید، مثلاً اینکه فرزندان اغلب دیر به مکتب بروند و یا بدون نظارت کسی بیرون بازی کنند. قاضی تعیین می‌کند که آیا مورد جدی است یا خیر.

والدین پناهنده اغلب از شرایط ناامن آمده‌اند. ممکن است برای امن دانستن چیزی، در هالند و در کشوری که شما از آن آمده‌اید ملاک‌های خیلی متفاوتی وجود داشته باشد.

نحوه‌ی تحت نظارت قرار گرفتن و منع سکونت کودکان در خانه چگونه است؟

ممکن است بعد از تحت نظارت قرار گرفتن، حکم منع سکونت فرزند در خانه صادر شود. چنین درخواستی را خودتان نیز می‌توانید بکنید و از محکمه هم می‌شود تقاضا نمود. دلایل آن می‌توانند این‌ها باشند:

- عدم رسیده‌گی لازم به کودک و یا لت کردن و آزار او.
- والدین به علت بیماری توان مراقبت از کودک را نداشته باشند.
- کودک شاهدخشونت یکی از والدین به دیگری باشد
- اغلب بین والدین و یا بین والدین و کودک مشاجره باشد.
- کودک معیوب باشد و مراقبت از او برای والدین خیلی سنگین باشد.
- کودک مشکل‌ساز باشد و مراقبت از او برای والدین خیلی سنگین باشد.
- وقتی که والدین به عنوان «والدین همکاری‌گریز» (به هالندی: niet-meewerkende ouders) شناخته شوند.

طرح مدد‌رسانی و طرح اعضای خانواده

- در جریان تحت نظارت قرار گرفتن فرزندان، یک طرح مدد‌رسانی (برنامه‌ی اجرایی) دریافت می‌کنید. شما و مدد‌رسان با هم درباره‌ی کمک مناسب تصمیم می‌گیرید. در طرح مدد‌رسانی نوشته می‌شود چه انتظاری از شما می‌رود.
- این فرصت خوبی برای شماست تا نشان بدهید که مشکل کجاست. شما می‌توانید اول طرح خود را تنظیم کنید، که این طرح، طرح اعضای خانواده (familiegroepsplan) نامیده می‌شود.
- از یاد نبرید که موضوع خطر برای کودک است، حتی اگر شما با آن موافق نباشید.

خاتمه یافتن تحت نظارت قرار گرفتن (OTS) و منع سکونت کودک در خانه (UHP)، و بازگشت کودک به خانه (Terugplaatsing)

5.1 چه زمانی تحت نظارت قرار گرفتن خاتمه می‌یابد؟

- زمانی که به اهداف مندرج در حکم محکمه دست یابید، قاضی تحت نظارت قرار گرفتن کودک را خاتمه می‌دهد. مهم است که هر چه زودتر به این اهداف برسید و **وقت مقرر شده** در حکم محکمه خلاص نشود.
- هر چه وقت بیشتری از تحت نظارت قرار گرفتن یا منع سکونت کودک در خانه بگذرد، باطل کردن آن دشوارتر می‌شود.

- برای برداشتن تحت نظارت قرار گرفتن فرزندتان باید شما نشان دهید که خطری برای پرورش او وجود ندارد و وضعیت او خوب است. در طرح مدرسانی باید درج شود که شما چگونه این کار را انجام می‌دهید. این طرح به محکمه ارسال می‌شود.

- مهم است که شما با سرپرست خانواده‌گی همکاری کنید تا به اهداف مندرج در حکم تحت نظارت قرار گرفتن فرزندتان دست یابید. سعی کنید که یکدیگر را درک کنید و اگر گپ‌های سرپرست خانواده‌گی را درک نکردید، این موضوع را به او بگویید. در آن صورت، از افراد دیگری (دوستان، اعضای خانواده و کارشناس فرهنگ‌ها) بخواهید تا در جلسات گفتگو با سرپرست خانواده‌گی حضور داشته باشند.

- سرپرست خانواده‌گی نفوذ زیادی دارد، به این معنی که او فرد آگاهی است و سیستم را خوب می‌شناسد. همکاری خود با او را جدی بگیرید. در آغاز مدرسانی می‌توانید عنوان کنید که چه چیزی برای شما مهم است، هر تصمیمی را با مشوره‌ی او بگیرید و دوستان و آشنایان خود را به همراه خود ببرید. مراجعه کنید به دستورالعمل‌های مندرج در بروشور 'تصمیم‌گیری با والدین و شخص نوجوان درباره‌ی کمک مناسب'.

خاتمه یافتن تحت نظارت قرار گرفتن (OTS) و منع سکونت کودک در خانه (UHP)، و بازگشت کودک به خانه (Terugplaatsing)

5.2 چه زمانی منع سکونت کودک در خانه (UHP) خاتمه می‌یابد؟

- مدت‌زمان منع سکونت کودک در خانه حداکثر 1 سال طول می‌کشد. قاضی می‌تواند این حکم را هر بار به مدت حداکثر 1 سال تمدید کند.
- تا زمانی که فرزندان به سن 18 سالگی برسند.
- خاتمه یافتن آن قبل از موعد نیز ممکن است، مشروط بر آنکه به اهداف دست یافته باشید و فرزندان بتوانند در امنیت با شما در خانه زنده‌گی کنند.
- والدینی که حق حضانت دارند، والدینی که مراقبت از کودک را عهده‌دار هستند و فرزندان (بالای 12 سالگی) می‌توانند از سرپرست خانواده‌گی بخواهند تا به منع سکونت کودک نزد والدین ختم شود، مدت‌زمان آن کمتر و یا تغییراتی در آن ایجاد شود. سرپرست خانواده‌گی 2 هفته وقت دارد در مورد این درخواست تصمیم بگیرد. اگر با تصمیم او موافق نباشید، می‌توانید به محکمه اعتراض کنید. این کار را باید وکیل برای شما انجام دهد.

چند رهنمایی برای والدین

- شما مسئول تربیه و پرورش فرزندتان هستید.
- در این مورد معلومات کسب کنید. آیا می‌دانید چه کسی و چرا به دولت گزارش داده است؟ از همان ابتدا سؤال بپرسید تا برای‌تان روشن شود که چرا فرزندتان تحت نظارت دولت قرار گرفته و یا حق زنده‌گی با شما را ندارد. از مددکار بخواهید تا شما را در جریان همه‌ی امور قرار دهد و نظر شما را جویا شود.
- شما باید بدانید چه چیزهایی در مورد شما و فرزندتان در دوسیه درج می‌شود. باید معلومات موجود در دوسیه صحت داشته باشد. درخواست کنید که دوسیه را به شما بدهند تا مطالعه کنید. توجه کنید که ممکن است معلومات موجود در دوسیه در اختیار سازمان‌های دیگر نیز قرار گیرد، حتی بدون اجازه‌ی شما. شما باید بدانید که چه کسانی در مورد شما به مددکار معلومات می‌دهند و چه چیزهایی می‌گویند، مثلاً مکتب، داکتر خانگی، و غیره. از آنها بخواهید که گپ‌های‌شان را روی کاغذ بنویسند.
- با یک مددکار مشوره کنید و در مورد اهدافی که قاضی وضع کرده گپ بزنید.
- نظر خودتان و فرزندتان را به گوش آنها برسانید.
- بگویید که چه چیزهایی خوب پیش می‌رود و چه چیزهایی خوب پیش نمی‌رود. نشان بدهید که اگر فرزندتان با شما زنده‌گی کند خطری برای او وجود ندارد.

چند رهنمایی برای والدین

- آیا می‌دانید مشخصاً چه کار باید بکنید تا کمک بیشتری به فرزندتان شود؟
- آماده‌ی پذیرفتن توصیه باشید. اگر یک توصیه برای شما و یا فرزندتان مناسب نیست، این موضوع را مطرح کنید و همراه با سرپرست خانواده‌گی در جستجوی راه چاره برای آن باشید.
- سعی کنید که شخصاً نه از مددکار، بلکه از کمک‌رسانی انتقاد کنید.
- اگر با مددکار به تفاهم نرسیدید، درخواست کنید به شما مددکار دیگری بدهند.
- دوستان و آشنایان خود را هم دخیل کنید و این کار را تنها انجام ندهید؛ از اقوام، شخص مورد اعتمادتان، و یا یک وکیل بخواهید که با شما همفکری و یا همراهی کند.
- جمله‌ای که بسیار خواهید شنید «ما به شما کمک می‌کنیم» است، اما این جمله دقیقاً به چه معناست؟ «کمک» به این معنی هم هست که بررسی شود چه کار باید انجام دهید تا خانه‌تان مکان امنی برای فرزندتان شود، تا این‌گونه امنیت و رفاه فرزندتان در خانه تضمین گردد. والدین پناهنده، بیشتر فکر می‌کنند که «کمک» به معنی انجام کارهای عملی است، اما اغلب به معنی دادن مشاوره می‌باشد؛ بسیاری از والدین پناهنده، مشاوره را «گپ بی‌فایده» می‌نامند.
- در مورد نگرانی‌ها (در مورد فرزندتان) هر چقدر نیاز است سؤال بپرسید و توضیح دهید که شما در کشور خودتان چگونه فرزندتان را تربیه می‌کردید. زیرا ممکن است به خاطر تفاوت‌های فرهنگی سوءتفاهم‌هایی پیش آمده باشد.

همچنین منابع دیگر برای والدین را مطالعه کنید (با سؤال و چک‌است)، به دستورالعمل‌های مندرج در بروشور "تصمیم‌گیری با والدین و شخص نوجوان درباره‌ی کمک مناسب" و نحوه‌ی تنظیم طرح اعضای خانواده مراجعه کنید. برای معلومات بیشتر به صفحه‌ی اینترنتی nidos.procademy.nl/ouders مراجعه نمایید.

تشکر

از توجهتان

پناهنده‌گان بی‌سرپرست زیرسنّ و والدین و اعضای خانواده‌شان می‌توانند جهت کسب معلومات بیشتر با کارمند سازمان حمایت از کودکان تماس بگیرند و یا به این وبسایت مراجعه کنند:

www.nidos.nl

این ارائه در چارچوب پروژه‌ی «با هم قوی هستیم»
(Samen Sterk) تهیه شده است؛ پروژه‌ی مذکور یک
پروژه‌ی همکاری میان سازمان Nidos و سازمان ARQ
Centrum '45 می‌باشد. مارچ 2022

**Gefinancierd door
de Europese Unie**